

Sygn. akt III KZ 60/19

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **J.M.**

skazanego z art. 54 § 1 i 2 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 listopada 2019 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącej Wydziału II Karnego Sądu Okręgowego w S. z dnia 18 września 2019 r., odmawiające sporządzenia i przesłania uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 22 sierpnia 2019 r., sygn. akt II Ka (...)

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy S. wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2019 r., sygn. akt II Ka (...), utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 20 marca 2019 r., sygn. akt II K (...), skazujący J.M. za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 i 2 k.k.s. na karę grzywny.

Pismem datowanym 26 sierpnia 2019 r. J.M. zwrócił się do Sądu Okręgowego o przysłanie mu wyroku wraz z uzasadnieniem, po czym został wezwany do usunięcia braku formalnego wniosku przez wskazanie zakresu uzasadnienia w terminie 7 dni, pod rygorem bezskuteczności wniosku. Upoważniona osoba odebrała pismo w dniu 4 września 2019 r., jednak skazany pozostawił je bez reakcji. Wobec tego Przewodnicząca Wydziału II Karnego Sądu

Okręgowego w S. zarządzeniem z dnia 18 września 2019 r. na podstawie art. 422 § 3 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k. odmówiła sporządzenia i przesłania skazanemu uzasadnienia wspomnianego wyroku tego Sądu z dnia 22 sierpnia 2019 r.

Zarządzenie to zażaleniem zaskarżył skazany. Nie podniósł zarzutu naruszenia prawa, natomiast wywodził, że cyt. „jako człowiek bez wykształcenia prawniczego nie rozumiałem zobowiązania Sądu, do tej pory wystarczał krótki wniosek o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia, nie rozumiem pojęcia »wskazanie zakresu uzasadnienia«. Nie wiem o jaki zakres chodzi, wnoszę aby Sąd wydał mi uzasadnienie do zapadłego orzeczenia, chcę aby uzasadnienie dotyczyło całości orzeczenia, wszystkich jego elementów”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Przepisy powołane jako podstawa prawna zaskarżonego zarządzenia obligowały do wydania decyzji o takiej właśnie treści, w sytuacji, gdy złożony przez skazanego wniosek był dotknięty brakiem formalnym, a mimo wezwania do usunięcia braku w określonym terminie i pouczenia o konsekwencjach jego niedotrzymania, skazany nie podjął w terminie koniecznej czynności. Tłumaczenie, dlaczego tego nie uczynił, nie rzutuje na ocenę prawidłowości kwestionowanego zarządzenia, jest zresztą zupełnie nieprzekonujące. Deklarując, że nie rozumie pojęcia „wskazanie zakresu uzasadnienia”, J.M. w zażaleniu całkiem poprawnie podał jednak ten zakres, widać zatem, że nie było przeszkód, by uczynił to zaraz po otrzymaniu wezwania do usunięcia braku formalnego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Trudno też przyjąć, że nie otrzymałby stosownej informacji, gdyby, cały czas bacząc na dotzymanie określonego terminu, zgłosił się do Sądu i poprosił o wyjaśnienie ewentualnych wątpliwości. Nie można również nie dostrzec, że gdy skazany ubiegał się o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego w S., w podpisanym przez siebie wniosku sprecyzował, że „zgodnie z art. 422 § (niewątpliwie chodziło o § 2 – uwaga SN) Kodeksu postępowania karnego wskazuję, że przedmiotowy wniosek dotyczy całości wyroku” (k. 510 akt sprawy). Podważa to twierdzenie skarżącego, że nie zrozumiał wezwania skierowanego do niego przez Sąd Okręgowy w S..

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

